

Litteratur

Företagsbeskattningens grunder av Sven Almqvist, Studentbok/SFS:s bokförlag, Stockholm, Andra upplagan, 102 sidor och häftad. Pris 16 kronor 50 öre.

Då första upplagan anmäldes i Skattenytt detta år (s 149) förutsades flera upplagor. Anmälaren konstaterar med glädje att spådomen redan gått i uppfyllelse. Almqvist har gjort en insats och är väl förtjänt av den uppmuntran, som slutförsäljningen av den första upplagan innebär. — I den senare har han skilt mellan livsvariga och icke livsvariga livräntor. De sistnämnda ingår i ett av skatterättens dunklare kapitel. Redan år 1949 pekade framlidne kammarrättsrådet Erik Hedelius på den rådande oredan i samband med att han anmälde Adolf Lundevalls skattehandbok i Svensk Skattetidning (s 313). Sedan dess har rättsläget svängt fram och tillbaka och oredan är fortvarande besvärande. Almqvist undviker därför att uttala sig och inskränker sig till att fästa uppmärksamheten på några rättsfall. Hans sätt att rangera dessa är dock så underfundigt att effekten kan utebli. Bättre hade varit att utsluta RN 1962 nr 3:6, som ej förts upp i RR samt att varna för RÅ 1962 ref 14. Utgången i det senare torde nämligen för- anletts av ett benefikt inslag. — Som avslutning må endast upprepas vad som sagts i den ursprungliga anmälan, boken är bra.

H. B.

Intressant rättsfall från USA angående avskrivning av luft

En av tidskriftens läsare har haft vänligheten att fästa uppmärksamheten på följande amerikanska rättsfall, vilket säkert kommer att roa läsarna. En person, som i sin verksamhet behövde plats för undanskaffande av avskräde köpte ett markområde på vilket det fanns två tomta avfallsgropar. Området var vid normal användning värt 40.000 dollar. Säljaren hade emellertid fått reda på vartill köparen skulle använda marken och lyckades pressa upp priset till 150.000 dollar. Köparen framhöll inför skattedomstolen, att han fått betala ett särskilt högt pris för området därför att han hade användning för luften i groparna. Sedan dessa fyllts med skrot var luften förbrukad och områdets värde i motsvarande mån lägre. Han yrkade därför avdrag för skillnaden mellan 150.000 och 40.000 dollar, vilket beviljades.

Vid närmare eftertanke måste man medge att utgången är fullt logisk men att den knappast är tänkbar i vårt land.